

Sygn. akt OSD 87/16

Postanowienie
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych
z dnia 13 lutego 2017 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Grzegorz Kowalik
Sędziowie: r. pr. Anna Jarlińska (sprawozdawca)
r. pr. Anna Michnicka - Dziejurska

Protokolant: apl. radc. Kamil Sopyła

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Moniki Klonowskiej

W sprawie zażalenia na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 21 listopada 2016 r. o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego w sprawie skargi na czynności radcy prawnego.

POSTANAWIA

- I. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 21 listopada 2016 r. w sprawie umorzenia postępowania dyscyplinarnego,
- II. kosztami postępowania w kwocie 919,00 zł obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych.

G. Kowalik

Anna Jarlińska

Anna Michnicka - Dziejurska

Uzasadnienie

Pismem z dnia 27 czerwca 2016r. [REDAKTOWANA] reprezentowana przez adwokata [REDAKTOWANA], wniosła do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANA], skargę na czynności radcy prawnego [REDAKTOWANA].

W uzasadnieniu skargi wskazano, że [REDAKTOWANA] wystąpiło przeciwko skarżącej z pozwem do Sądu Rejonowego [REDAKTOWANA] o zapłatę kwoty 891,82 zł plus odsetki ustawowe. Skarżąca o toczącym się postępowaniu miała dowiedzieć się dopiero na podstawie zawiadomienia o wszczęciu postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego [REDAKTOWANA].

W postępowaniu egzekucyjnym wierzyciel reprezentowany był przez pełnomocnika radcę prawnego [REDAKTOWANA]. Skarżąca wskazała, że sposób i metoda zawarcia umowy o obsługę prawną z [REDAKTOWANA], która stanowi podstawę wszczęcia postępowania sądowego a następnie egzekucyjnego, jest myląca i wprowadzająca w błąd. Kryteria i warunki zawierania umów nie były wyjaśniane. Skarżąca podała również, iż w Jej ocenie ze względu na charakter sprawy powierzonej przez [REDAKTOWANA], radca prawny [REDAKTOWANA] mając na względzie obowiązujące zasady etyki radcy prawnego, nie powinna podejmować się prowadzenia postępowania egzekucyjnego, albowiem podważa to zaufanie do zawodu zaufania publicznego.

W ocenie skarżącej postępowanie radcy prawnego [REDAKTOWANA] jest niedopuszczalne oraz nieetyczne.

Postanowieniem z dnia 21.11.2016r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego umorzyła postępowanie dyscyplinarne (art. 74¹ urp w zw. z art. 17 § 1 ust. 1 kpk). W uzasadnieniu wskazano, iż w toku postępowania, na podstawie wiarygodnych i spójnych zeznań radcy prawnego [REDAKTOWANA] oraz zgromadzonej dokumentacji potwierdzono, że radca prawny [REDAKTOWANA] w sprawie przeciwko [REDAKTOWANA] sporządziła i złożyła wniosek egzekucyjny do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANA]. Była to jedyna czynność z udziałem radcy prawnego [REDAKTOWANA].

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie istnieją przepisy, które nakazywałyby radcy prawnemu weryfikację zasadności wydanego prawomocnego orzeczenia sądu, następnie zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, dlatego też chybione są zarzuty skarżącej, jakoby radca prawny [REDAKTOWANA] przy składaniu wniosku egzekucyjnego nie dopełniła ciężących nań obowiązków zawodowych. Nie jest jasne przy tym, na jakie obowiązki należy tu wskazywać. Zdaniem Rzecznika Dyscyplinarnego skarżąca nie może czynić zarzutów względem radcy prawnego [REDAKTOWANA] która powierzone zadanie wykonała prawidłowo i w ramach obowiązujących przepisów prawa.

Z rozstrzygnięciem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie zgodziła się skarżąca i wniosła w dniu 12.12.2016r. zażalenie na postanowienie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego. Skarżąca zarzuciła w nim zaniechanie ustalenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego, czy radca prawny [REDAKTOWANA] współpracując z Kancelarią prawniczą [REDAKTOWANA] świadczyła pomoc prawną na rzecz klientów Spółki oraz czy poprzez świadczenie pomocy prawnej na rzecz klientów tej kancelarii nie naruszyła zakazu wynikającego z art. 8 u.r.p., zgodnie z którym spółka kapitałowa nie może świadczyć usług prawnych na rzecz swoich klientów przy pomocy zatrudnionych w niej/współpracujących z nią radców prawnych/adwokatów. Ponadto skarżąca zarzuciła zaniechanie ustalenia, czy radca prawny [REDAKTOWANA] w ramach współpracy z kancelarią [REDAKTOWANA] samodzielnie nie prowadziła spraw związanych z dochodzeniem przez [REDAKTOWANA] przeciwko klientom Spółki, roszczeń wynikających z umowy tzw. Pakiet 99 o bezpieczeństwo prawne, mimo, że jak sam stwierdził Rzecznik Dyscyplinarny – radca prawny [REDAKTOWANA] jest związana z [REDAKTOWANA] od 2010r, na podstawie umowy o współpracy gospodarczej, a co za tym idzie – jest wysoce prawdopodobne, że w/w zajmowała się również tego typu sprawami. Skarżąca zarzuciła również naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającej na dokonaniu ustaleń sprzecznych z zasadami

logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego oraz dokonaniu swobodnej oceny dowodów polegającej na przydaniu zbyt wielkiej wagi wyjaśnieniom złożonym przez radcę prawnego [REDAKTURA] – w zakresie w jakim w/w wskazała, że w sprawie przeciwko [REDAKTURA] nie weryfikowała podstaw uzyskania tytułu wykonawczego, mimo, że jak ustalił Rzecznik Dyscyplinarny – radca prawny [REDAKTURA] współpracuje z Kancelarią [REDAKTURA] od 2010r., a co za tym idzie powinna znać mechanizm działania Spółki, która zawiera z potencjalnymi klientami umowy o świadczenie usług prawnych poprzez – najpierw rozmowę telefoniczną a następnie za pośrednictwem wiadomości sms, oferując klientom obsługę prawną radców prawnych i adwokatów współpracujących ze Spółką, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego ustalenia, że radca prawny [REDAKTURA] nie była świadoma w jaki sposób i przy użyciu jakich mechanizmów działa [REDAKTURA] swoim działaniem narusza zasady wyrażone w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20.05.2015r. do Sądu Rejonowego [REDAKTURA], radca prawny [REDAKTURA] – jako pełnomocnik [REDAKTURA], złożył pozew przeciwko [REDAKTURA] o zapłatę kwoty 891,82 zł wraz z ustawowymi odsetkami, z tytułu braku realizacji płatności z umowy bezpieczeństwa prawnego wraz z certyfikatem jakości ochrony prawnej i windykacyjnej. Przedmiotem niniejszej umowy było udzielanie konsultacji z zakresu dziedzin związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz udzielanie informacji finansowych.

Dowód: pozew z dnia 20.05.2015r., k. 6-10

Skarżąca o toczącym się postępowaniu sądowym dowiedziała się dopiero na etapie postępowania egzekucyjnego. Wówczas skarżąca złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty.

Dowód: sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 19-38

Radca prawny [REDAKTURA] w przedmiotowej sprawie dokonała tylko jednej czynności, tj. jako pełnomocnik [REDAKTURA], złożyła w dniu 10.05.2016r. wniosek egzekucyjny do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTURA]. Wniosek o wszczęcie egzekucji złożony został na podstawie nakazu zapłaty z dnia 16.12.2015r. [REDAKTURA], zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nadaną postanowieniem z dnia 27.04.2016r.

Dowód: nakaz zapłaty z dnia 16.12.2015, k. 26-27

Postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności z dnia 27.04.2016r., k. 28

Pełnomocnictwo dla radcy prawnego [REDAKTURA] k. 57

Wniosek egzekucyjny z dnia 10.05.2016r., k. 58

W dniu 18.10.2016r. przesłuchana w charakterze świadka radca prawny [REDAKTURA] oświadczyła, że nie jest autorem umowy tzw. Pakiet 99 o bezpieczeństwo prawne. W przedmiotowej sprawie o zapłatę przeciwko [REDAKTURA] złożyła jedynie w zastępstwie radcy prawnego [REDAKTURA] który przebywał wówczas na urlopie wypoczynkowym, wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie przekazanego Jej tytułu wykonawczego.

Dowód: zeznania radcy prawnego [REDAKTURA] z dnia 18.10.2016r., k. 52-53

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył:

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz ustalony stan faktyczny Sąd uznał, że zażalenie skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie, wobec czego Sąd postanowił na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych oraz art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] z dnia 21.11.2016r. o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego w sprawie [REDACTED]

W ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy nie można przypisać radcy prawnemu [REDACTED] popełnienia przewinienia dyscyplinarnego uregulowanego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, który stanowi, że radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

W ocenie Sądu skarżąca nie wykazała aby radca prawny [REDACTED] dopuściła się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Sąd popiera stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, z którego wynika, iż w toku postępowania, na podstawie wiarygodnych i spójnych zeznań radcy prawnego [REDACTED] oraz zgromadzonej dokumentacji potwierdzono, że radca prawny [REDACTED] w sprawie przeciwko H. [REDACTED] B. [REDACTED] sporządziła i złożyła wniosek egzekucyjny do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDACTED]. Była to jedyna czynność z udziałem radcy prawnego [REDACTED].

Sąd przychyliła się do stanowiska Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, iż nie istnieją przepisy, które nakazywałyby radcy prawnemu weryfikację zasadności wydanego prawomocnego orzeczenia sądu, następnie zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, dlatego też chybione są zarzuty skarżącej, jakoby radca prawny [REDACTED] przy składaniu wniosku egzekucyjnego nie dopełniła ciężących nań obowiązków zawodowych. Nie jest jasne przy tym, na jakie obowiązki należy tu wskazywać. Zdaniem Sądu skarżąca nie może czynić zarzutów względem radcy prawnego [REDACTED], która powierzone zadanie wykonała prawidłowo i w ramach obowiązujących przepisów prawa.

W ocenie Sądu nie można również przypisać radcy prawnemu [REDACTED] odpowiedzialności za praktyki w zawieraniu umów pomiędzy [REDACTED] a podmiotami gospodarczymi, w tym ze skarżącą [REDACTED]. Niewątpliwie skarżąca ma prawo weryfikować prawidłowość tych procedur, niemniej z żadnych dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie nie wynika, aby radca prawny [REDACTED] miała jakikolwiek wpływ na przebieg zawierania umowy i sposób jej realizacji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w pkt I postanowienia.

Wobec utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego, Sąd orzekł w pkt II postanowienia o obciążeniu kosztami postępowania w łącznej kwocie 919,00 zł, Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 zd. 2 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych.

Zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] nie przysługuje środek odwoławczy.

[Handwritten signatures]
Anna Jankowska Elżbieta